

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketinget
Miljø- og Planlægningsudvalget

København, den 11. maj 2009
Sagsnr.: 15946

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 22. april 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 410 (MPU alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steen Gade (SF).

Spørgsmål 410:

”Kan der ud fra dioxinsammensætningen i fisk, som er modtaget i Danmark, til produktion af bl.a. fiskemel, uddrages konklusioner om kilderne til forureningen, herunder punktkilder som affaldsforbrændingsanlæg, stålværker, papirfabrikker m.v. som evt. ikke anvender den bedste tilgængelige teknologi?”

Svar:

Dioxinbelastningen i fisk afhænger primært af fedtindholdet i fisken, idet dioxin bindes til fedtvæv, og af om fisken er opdrættet eller vildtlevende. De opdrættede fisk indeholder generelt mindre dioxin, idet deres indtag er reguleret via grænseværdier i foderet, og da fiskene har en kort levetid.

De senere år har der internationalt været adskillige tilfælde af kontaminering af fødevarer med dioxin og PCB. Det har hovedsagligt været tale om kontaminering af dyrefoder, som har resulteret i et forhøjet indhold af dioxin eller PCB i fødevarer.

En punktkilde, som eksempelvis kan være en afbrænding, som er afgrænset i tid og sted, vil have en bestemt profil som en form for fingeraftryk af dioxinforureningen, idet de forskellige dioxin og PCB-forbindelser vil findes i forskelligt forhold. Forholdet mellem dioxin og PCB vil teoretisk set variere geografisk, men mange miljøfaktorer som f.eks. vejr og vind spiller ind, og fra visse verdensdele er der kun få analyseresultater. En identifikation af kilderne til baggrundsforureningen er derfor ikke mulig. Derimod har det i enkelte tilfælde som f.eks. i forbindelse med dioxinproblemer i svinekød i udlandet været muligt at spore forureningen til foderet ud fra dioxinprofilen.

Eva Kjer Hansen

/Thomas Elvensø